

som den, man har gennemført overfor den øvrige Spiritusimport, og ønsker man, at denne Inkonsekvens nu skal fjernes, er jeg for mit Vedkommende naturligvis i høj Grad rede til Forhandling herom.

Jeg tror, at en Gennemgang af hele dette Spørgsmaal rent sagligt vil give det Resultat, at de økonomiske Særinteresser, der her kan være Tale om, i Virkeligheden ikke har noget berettiget Krav paa at faa de gældende begrænsende Bestemmelser ophævet. Hvis vi derimod vender os til Samfundsinteresserne, som vi maa stille overfor Særinteresserne, naar vi skal foretage en Afvejelse af hele dette Forhold, viser det sig, at den Regulering, der er gennemført af Øllets Alkoholindhold og Spiritusimporten gennem Bekendtgørelsen af 1919 i Forbindelse med Beskatningen, har medført en overordentlig Nedgang i Alkoholforbruget her i Landet. I 1916 havde vi endnu et Alkoholforbrug af 6,5 l à 100 pCt. pr. Indbygger. I 1918, det Aar, da Blokaden virkede, og da vi var længst fremme med Hensyn til Alkoholspørgsmaalets Løsning her i Landet, havde vi bragt dette Forbrug ned til $1\frac{1}{2}$ l à 100 pCt. pr. Indbygger. Nu, efter at Baandene er løst, er Alkoholforbruget vel gaaet op, men i 1921 var det dog endnu nede paa $2\frac{1}{2}$ l à 100 pCt. pr. Individ, altsaa ca. $\frac{1}{3}$ af Alkoholforbruget i 1916 før de begrænsende Bestemmelser Gennemførelse. Og nu er det vel rigtigt, at Alkoholnydelsen, Alkoholismen, endnu kæder sig ind i megen social Elendighed som en af Aarsagstraadene — de sidste Tidens Erfaringer har givet rig Lejlighed til paa ny at se, hvorledes Alkoholen spiller en Rolle, hvor Raaheden for Alvor udvikler sig —, men selv om der endnu er et langt Skridt frem, inden Alkoholspørgsmaalet er endeligt løst, saa behøver vi ikke blot at pege paa de Erfaringer, vi hver især har Lejlighed til at gøre i det daglige Liv, men vi kan blot tage et af de Omraader, hvor Alkoholspørgsmaalet mest paalideligt lader sig udtrykke i Tal, nemlig Antallet af Anholdelser for Beruselser, et af de Omraader, hvor Aarsagerne er lettest at isolere, og hvor man derfor kan læse mest paalideligt ud af Statistikkenes Oplysninger, og hvis vi da vender os til et saadant enkelt Omraade, saa viser det sig, at i 1916, før de begrænsende Bestemmelser Gennemførelse, blev der her i København anholdt for Beruselse 10 216 Personer. I 1918, da Alkoholforbruget var længst nede, var Antallet af Anholdelser for Beruselser nede paa 2 133, altsaa ca. en Femtedel af Tallet for 1916. Selv om det er gaaet op siden, var

vi dog i 1921 nede paa et Tal af 3 614, altsaa ca. en Trediedel af Tallet for 1916. Saa-danne Tal, der er uimodsigelige og hentet fra et Omraade, hvor de færreste Fejlkilder findes, giver som i en Sum, hvad hele dette Reguleringssystem overfor Alkoholspørgsmaalet har haft af Betydning for de tusinde Hjem her i Landet, for hele vort Samfunds Økonomi og alle dets sociale Forhold. Overfor saadanne sociale Fordele, som maa stilles overfor de formentlige Krav, der her kan rejses fra Særinteressernes Side, forekommer det mig, at en ganske relig og lidenskabløs Afvejelse fører til det Resultat, at Særinteressernes Krav ikke kan anerkendes overfor Samfundsinteresserne.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner nævnte Erfaringerne fra Norge. Nu plejer man ikke just fra den Side, det ærede Medlem repræsenterer i denne Sag, med Stolthed at pege paa Norge som et Land, vi skulde følge efter, men det ærede Medlem har ogsaa misforstaaet Norges Eksempel i denne Sag. Det ærede Medlem peger paa, at Vinimporten i Norge i 1919 og 1920 var særlig stor og mener, at den Omstændighed, at man i Norge har givet Adgang til at brygge stærkt Øl, skulde have bevirket, at Vinimporten er gaaet ned. Men det, der bevirkede, at Vinimporten var stor i Norge i 1919 og 1920, det var helt andre Omstændigheder, særlige Omstændigheder. Det var nemlig dels den almindelige Omstændighed, at Lagrene var tømt, men dertil kom den Frygt, der fandtes i store Dele af Befolkningen for yderligere Forbud. Vi husker jo, at vi i 1919 havde den norske Folkeafstemning, og denne Folkeafstemning og alt, hvad der var knyttet dertil, førte til, at ikke blot de handlende, men Befolkningen forsynede sig i en ganske overordentlig Grad for at have Beholdninger langt frem i Fremtiden, og derfor er altsaa en Sammenligning mellem Vinimporten i Norge i 1919 og 1920 og Vinimporten i 1921 og 1922 aldeles intet Udtryk for, hvilke Mængder af Vin der blev forbrugt i Norge i hvert enkelt af de nævnte Aar. En norsk Jurist, som jeg har forelagt dette Spørgsmaal, Højesteretsadvokat Solnørdal i Kristiania, har ganske givet mig Ret i de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, og han føjede til i et Brev til mig, at den, der vil hævde, at det stærke Øl i Norge skulde have bevirket Nedgangen eller blot en væsentlig Del af Nedgangen i Vinimporten, taler enten af Ukendskab til Forholdene eller mod bedre Vidende. Derfor vil dette Eksempel fra Norge ikke her kunne bruges med nogen som helst Vægt.